

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 414/2025
10.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Митра Ђенисића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Убу Кппр 179/24 од 28.01.2025.године и Кв.бр.12/25 од 11.02.2025.године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025.године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Митра Ђенисића па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Убу Кппр 179/24 од 28.01.2025.године и Кв.бр.12/25 од 11.02.2025.године и предмет враћа Основном суду у Убу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Кппр 179/24 од 28.01.2025.године према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног путничког возила марке "Mercedes Benz", тип "V-Klasse", рег. ознаке: ..., број шасије ..., број мотора: ..., заједно са једним оригиналним кључем за стартовање возила и саобраћајном дозволом, власништво ПД „Elit rent a car“ Нови Београд, ул. Јурија Гагарина број 20Ј, које возило је одузето од окривљеног потврдом о привремено одузетим предметима Полицијске станице у Лајковцу, број: 14812/2024 од 11.03.2024. године, а потом наредбом Основног јавног тужилаштва у Убу Кт.бр. 94/24 од 14.03.2024. године.

Решењем Основног суда у Убу Кв.бр.12/25 од 11.02.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Митра Ђенисића, изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Убу Кппр 179/24 од 28.01.2025.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Митар Ђенисић, због повреде закона из члана 535. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и накнадни захтев јавног тужиоца за изрицање предложене мере безбедности према осуђеном одбије као неоснован или да укине наведена решења и списе предмета врати првостешеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Митра Ђенисића је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима повређена одредба члана 535. ЗКП, из разлога што није јасно шта је то суд пропустио у пресуди којом је окривљеног огласио кривим, јер је пресуда донета на основу прихваћеног споразума о признању кривичног дела Ск.бр.8/24 од 03.04.2024.године, који је окривљени закључио са Главним јавним тужиоцем у Убу, а потписници споразума нису предвидели да се према окривљеном изрекне мера безбедности одузимања предмета. Како је садржина споразума обавезујућа за суд, то га суд може само прихватити или у целости одбити. Имајући наведено у виду, по оцени браниоца, побијаним решењима суд је прекорачио овлашћења која има кад је у питању одлучивање о изрицању мере безбедности. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Из споразума о признању кривичног дела Ск.бр.8/24 од 03.04.2024.године, који је закључен између Основног јавног тужилаштва у Убу и окривљеног АА, произилази да је окривљени АА признао извршење кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ и да су се две стране сагласиле да надлежан суд окривљеног за извршење наведеног кривичног дела осуди на казну затвора у трајању од три месеца, која казна ће се извршити на начин да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора. Чланом 3. споразума су се две стране сагласиле да окривљени надокнади трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Убу у износу од 144.750,00 динара, као и трошкове судског паушала и других трошкова пред судом колико исти буду износили, а које трошкове је дужан да плати у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде о прихватању споразума о признању кривичног дела, а чланом 4. споразума су се две стране сагласиле да се одричу од права на жалбу.

Правноснажном пресудом Основног суда у Убу СПК.бр.14/24 од 23.04.2024.године, прихваћен је споразум о признању кривичног дела дела Ск.бр.8/24 од 03.04.2024.године, закључен између Основног јавног тужилаштва у Убу и окривљеног АА. Окривљени је наведеном пресудом оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, која казна ће се извршити на начин да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора. Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове предистражног поступка Основном јавном тужилаштву у Убу у износу од 144.750,00 динара, као и да Основном суду у Убу на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, као те трошкове кривичног поступка на име награде браниоцу по службеној дужности, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Према одредби члана 314. став 1. тачка 3) ЗКП, обавезни део споразума о признању кривичног дела представља и споразум о врсти, мери или распону казне или друге кривичне санкције.

Оредбом члана 535. став 3. ЗКП је прописано да решење о одузимању предмета доноси суд када је у пресуди којом је оптужени оглашен кривим или решењу о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења пропуштено да се донесе таква одлука.

По оцени Врховног суда, споразум о признању кривичног дела представља сагласност воља две стране, јавног тужиоца и окривљеног, који обухвата све оно око чега су се две стране желеле споразумети, а односи се на признање кривичног дела, висину казне и друге кривичне санкције и у том смислу били у обавези да споразумом обухвате и све обавезне елементе који су предвиђени одредбом члана 314. ЗКП. У конкретном случају надлежни јавни тужилац и окривљени су се споразумели да окривљени призна извршење кривичног дела, споразумели се о висини казне и о трошковима кривичног поступка, те је опредељена и њихова висина, који споразум је прихваћен од стране суда, а споразумом није одређено да се према окривљеном изрекне мера безбедности одузимања предмета, иако је то предвиђено чланом 350 став 5 КЗ.

По налажењу овог суда, у конкретној процесној ситуацији када су се јавни тужилац и окривљени сагласили и када је такав споразум прихваћен пресудом од стране суда, суд није могао посебним решењем применом члана 87. став 1. КЗ према окривљеном изрећи меру безбедности одузимања предмета, јер је таква одлука у супротности са споразумом о признању кривичног дела, те се не може применити одредба члана 535. став 3. ЗКП из разлога што се у конкретном случају не ради о пропуштању суда да у пресуди донесе такву меру, с обзиром да иста није ни била предвиђена споразумом, већ је Основни суд у Убу имао могућност да сходно одредбама члана 316., 317. и 318. ЗКП одбаци, прихвати или одбије поднети споразум, али не и да накнадно доноси одлуке које нису предвиђене истим.

Како се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним решењима Основног суда у Убу, повређена одредба члана 439. тачка 3). ЗКП,

то је Врховни суд усвојио захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Убу Кппр 179/24 од 28.01.2025.године и Кв.бр.12/25 од 11.02.2025.године и предмет вратио Основном суду у Убу на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић